

VŠEZNÁLEK

Vánoční jarmark
Mladý Demosthenes
Turistický kroužek
Mikuláš
Příběhy věcí
Vtipy o zvířatech

- 1.....Úvodník
- 2..... Vánoční jarmark
- 3.....Souboj v řečnění
- 4.....Demosthenes
- 5..... Mikuláš
- 6..... Ovládli jsme Pecka Film
- 7.....Recenze
- 9..... Turistický kroužek,
Kroužek mladých hasičů
- 10.....Angličtina
- 11..... Jan Campanus Vodňanský
- 12.....Rozhovor
- 13..... Štědrovečerní příběh
- 14.....Příběhy věcí
- 18..... Vtipy o zvířatech
- 19..... Komiks

Přiblížily se Vánoce, prý svátky klidu a pohody. Takové označení ale realitě moc neodpovídá, já bych je ve shodě se současnou skutečností nazvala svátky stresu a šílení. Šílí se v obchodech, v domácnostech, a dokonce i ve škole.

Nestihneme nic vyrobit na jarmark! Co si obleče Mikuláš? A kdo ho vůbec letos bude představovat? Vrábí se nám peníze, které do výrobků vložili rodiče? A prodají se vůbec výtvoř, které jsme v hodinách pod časovým tlakem vytvořili? A co učivo? Stíháme probrat všechno, co máme v plánu?

Taková je asi doba, žijeme v poklusu, nikdo nic nestíhá. Tak si zkuste chvíli sednout a počít si ve Všeználkovi, třeba přijdete na jiné myšlenky, zasmějete se a možná se i něco dozvíte. Jako vánoční dárek jsme pro Vás totiž připravili celé čtyři stránky navíc.

Klidné svátky a pohodový rok 2013 všem přeje Všeználek!

Mirka Karlíková

Co se děje ve škole

Vánoční jarmark

Jako každý rok se na naší škole konal vánoční jarmark. Žáci ze všech ročníků zhotovili krásné výrobky, které se, myslím, všem líbily. Dali si záležet. Chystali se velké přípravy a 3. prosince vypukl den D. Ve 14:00 jarmark začal zpěvem a hraním vánočních písní folklórního kroužku pod vedením pana učitele Pavely. Poté zazpíval koledy také školní dětský sbor z 6. a 7. tříd. A nakonec pro nedočkávané děti přišel Mikuláš se svou družinou čertů a andělů. Myslím si, že i letos se náš vánoční jarmark povedl, a doufám, že příští rok se uskuteční zase.

Pavλίna Výstupová, 8. A

Nebeská a pekelná sestava v plné parádě

Co se děje ve škole

Souboj v řečnění

V prosinci proběhlo školní kolo řečnické soutěže Mladý Demosthenes. Porotu příjemně překvapila vysoká úroveň mluveného projevu účastníků. Přinášíme Vám přepis projevů vítězek obou kategorií (1. kategorie: 6. a 7. třídy, 2.: 8. a 9. třídy).

Veronika Novotná, 8. B - **HUDBA V BUDOUCNOSTI**

Proč hudba? Jde vůbec na hudbě něco vylepšit?

Já si myslím, že asi za 100 až 200 let to bude ve světě hudby vypadat úplně jinak. Lidé sice budou dál poslouchat hudbu, ale hodně se toho změní. Nebude se třeba chodit na koncerty. Budou se prodávat takové miniaturní dataprojektory. Fanoušci si je koupí, kapela nebo zpěvák si pak určí přesný čas a právě v ten čas se zpěvák přes dataprojektor objeví ve 3D provedení a začne zpívat. Až „koncert“ skončí, dataprojektor se sám zničí, aby ho už nikdo nemohl používat.

Dalším znakem pro hudbu v budoucnosti je pořád dokola se opakující text. Jedna písnička bude dokonce tak chytlavá, že z ní bude mít mnoho lidí vážné poškození mozku. To bude mít za následek naprosté překapacitování všech blázců a jiných takových ústavů. Proto vláda zakáže poslouchání hudby. Tento zákon se ale bude v obrovské míře porušovat a lidé budou poslouchat hudbu ještě více než kdy předtím. To bude znamenat naprosté zbláznění všech obyvatel Země a snížení IQ u celého lidstva. Nic se už nebude rozvíjet, celý svět se vrátí k době kamenné a celá historie, jak ji známe dnes, se bude opakovat. A to vše kvůli jediné písničce.

Michaela Kročová, 7. A - **KONEC SVĚTA**

Vzhledem k tomu, že se blíží konec světa, rozhodla jsem se pro toto téma. V různých zemích si lidé dělají zásoby, ostatní se dokonce stěhují na vyvolená místa, odkud by údajně měli být přeneseni nadpřirozenými bytostmi do bezpečí. Konec světa být ale nemůže, neboť 5. ledna jedeme na hory a ty bych si ráda užila. Taky bych si ještě ráda stihla opravit známku ze zeměpisu. Takže uvažte, konec světa být nemůže! Konec světa si nedokážu představit. Nedokážu si představit to, že bych někde seděla se svíčkou a se sbaleným batůžkem a čekala na příchod mimozemšťanů.

Ostatní si konec světa představují jinak. Například tak, že z ničeho nic začnou z nebe padat meteority, že nás zaplaví Morava se Salaškou, a dokonce i tak, že se začne půlit země a všichni do ní spadneme. Já ale věřím v to, že žádný konec světa nebude, neboť tu jedničku ze zeměpisu bych opravdu potřebovala.

Lámejte si hlavičky

Demosthenes

(připravili Martin Fornůsek, Standa Psočka a Josef Kedra)

Demosthenes byl vynikající _____ i přes vadu řeči. Narodil asi v roce 384 před n. l. v zámožné athénské rodině. V sedmi letech osiřel a poručníci jeho slušné jmění _____. Demosthenes je v dospělosti úspěšně zažaloval, tehdy také poprvé přičichl

Doplňte do textu následující slova:

filipika
rétorice
kaménky
vyslovovat
nezdarem

k _____ (řečnictví), kterou prý začal milovat. Neměl prý k ní skoro žádné _____ a jeho první řeč skončila úplným _____.

A tak se Demosthenes začal horlivě učit správně mluvit a _____. Začal také studovat literaturu, naslouchal přednáškám Platóna, který byl pokládán za skvělého mistra slohu. Pak začal dělat vše, aby jeho hlas zesílil – třeba se snažil _____ příboj. Aby překonal vadu řeči, dával si do úst _____ a snažil se mluvit čistě.

Podle jeho slavných řečí proti Filipu II. Makedonskému se zvláště ostré politické řeči říká _____. V roce 322 před n. l. byl donucen spáchat _____.

sebevraždu
prohospodařili
řečník
předpoklady
překřičet

Co se děje ve škole

Mikuláš

5. prosince chodil u nás ve škole Mikuláš společně se svou družinou, čertem a andělem. Po roce sem za námi opět přišli, chtěli nás postrašit, abychom už nezlobili. Jako vždy jsme doufali, že něco dostaneme. V knize hříchů měla nebeská návštěva (a pekelník) napsané největší hříšníky, kteří byli po právu potrestáni.

Mikuláš a jeho společníci se však neobjevují každým rokem pouze ve škole. Večer 5. prosince chodí k nám domů a máme jim zazpívat. Pokud tak neučiníme, dá nám čert uhlí, a když ano, dostaneme od anděla bonbóny.

A když byli u nás ve škole, čert nám udělal čmouhu na obličej. V naší třídě, 6. C, si jedna holka raději zakryla tvář. A tak ten den skoro všichni chodili po škole počmáraní.

Anička Prostředníková, 6. C

Neúprosný čert trestá neposlušky v 6. C

Byli jsme při tom

Ovládli jsme Pecka Film

V září vyhlásilo Městské kino Uherské Hradiště dětskou kreativní soutěž PECKA FILM na téma "Moje nejoblíbenější filmová postava".

Naši žáci se do soutěže pustili s nadšením, na konci října do soutěže putovalo 5 obrázků - od Viktorie Šnajdrové, Michaely Kročové, Renáty Šťastné, Andrey Šatavové a Sabiny Phamové.

Slavnostní vyhlášení se konalo 12. prosince v kině Hvězda. Odtud jsme si odnesli hned několik cen. Sabina Phamová získala od odborné poroty 1. místo, Renáta Šťastná byla oceněna 2. příčkou. Všichni žáci naší školy se mohli těšit na filmové představení zcela zdarma. Na vánoční atmosféru jsme se v kině naladili 19. prosince při animovaném filmu Velká vánoční jízda.

Petra Blažková

Vítězný výtvar Sabiny Phamové

Velká vánoční jízda

Animovaný / Komedie / Drama / Rodinný

Velká Británie / USA, 2011, 97 min

Režie: Sarah Smith, Barry Cook

Hudba: Harry Gregson-Williams

Hrají: Bill Nighy, James McAvoy, Hugh Laurie, Jim Broadbent, Imelda Staunton, Ashley Jensen,

Já vím, možná se Vám zdá divné, že píší recenzi na film, který viděla (až na několik výjimek) prakticky celá škola. Navíc, málokdy si náš časopis přečte někdo jiný než učitel nebo spolužák. Ale zase film můžete třeba doporučit někomu jinému, ne?!

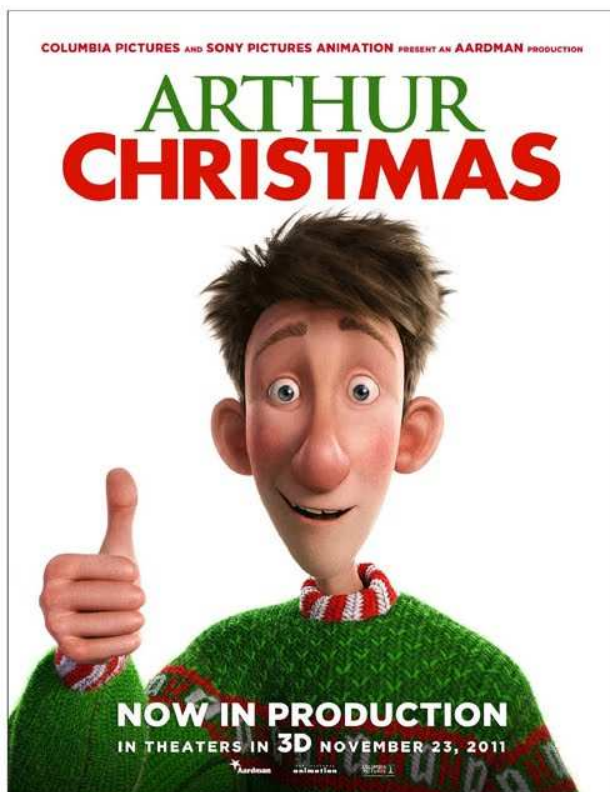
Pokrok nezastavíš. Ani u Santů už nelétají v saních, tažených kouzelnými a ufuněnými soby. Teď jezdí ve vesmírném korábu S-1 (neplést s Enterprise NX-01) a dodávání dárků připomíná Mission: Impossible. Celý doručovací proces zařizuje starší Santův syn Steve. Kromě něho má ale současný Santa ještě jednoho kluka: Arthura, nešikovného ale dobráckého tydíta. Mise byla úspěšná – všechny dárky doručeny. Nebo... ne? Ano, jedno kolo zůstalo. Ač jde údajně o zanedbatelnou chybu, Arthur se s pomocí svého dědy rozhodne omyl napravit, což ale nebude žádná sranda – alespoň pro hlavní hrdiny. Pro Vás pravděpodobně ano.

I když se to na první pohled nezdá, film nepochází od Disneyho, ale od Aardmanů, kteří jsou spíše známi svou ovečkou Shaun nebo Wallacem a Gromitem. Místo plastelíny pro tentokrát vsadili na počítačovou animaci. Po této stránce se snímek vydařil. Co se týče děje, nejedná se o nic převratného, ale u většiny animovaných filmů jsme si už zvykli. Prostě neměli bychom nikoho ochudit o kouzlo Vánoc, rodina by měla hlavně držet pohromadě atd. Souhlasím. I dabing se povedl. Jediné, co možná bude vadit, je fakt, že film je prostě... pro menší děti. A že se v něm občas poněkud přehání. Myslím si, že na vánoční pohádku je poněkud více akční.

Recenze

Film mohu bez obav doporučit pouze rodinám s malými dětmi. U ostatních bych si jeho zhlédnutí rozmyslil. Ale zase: proč ne?

P. S. : Musím říct, že to bylo poprvé, co jsem slyšel v kině nespokojený hvízdot a „bučení“ diváků, a to na začátku, když pustili vánoční klip Justina Biebra. Takže pochopíte...

Ano, hlavní hrdina film doporučuje

Kroužkování

Co je turistický kroužek?

Je to kroužek, se kterým chodíme v sobotu jednou za měsíc na různé výlety.

V září jsme byli v Bystřici pod Hostýnem a v říjnu na hradě Helfštýně. Každý měsíc někam vyrazíme, v listopadu jsme navštívili Buchlovice, Buchlov a Staré Hutě. Pokaždé na výletě dostaneme „rozchod“: můžeme se najíst, koupit si suvenýry, pořídit si fotky a taky si odpočinout. Kroužek vede pan učitel Navrátil a paní učitelka Škrabalová. Odjíždíme v 8.00, abychom se vrátili brzy, tak kolem 15:30 odpoledne. Na výpravy jezdíme jednou za měsíc a každý z nás se musí zúčastnit alespoň tří výletů za pololetí.

Neplatíme moc, tak přibližně 40Kč za každý výlet. Jezdíme vlakem, a navíc hledáme schované papírky, kešky.

Anna Prostředníková, 6. C

Kroužek mladých hasičů

Naše sezóna začíná každé září a scházíme se v pondělí a ve čtvrtek. Oheň nehasíme, učíme se, jak ohni předcházet a co dělat, když vznikne. Ale nejsme žádný nudný kroužek. V zimě sportujeme v tělocvičně a v létě chodíme trénovat ven. Běháme za Staré Město v hasičské soutěži Plamen. Účastníme se mnoha disciplín, ale nejdůležitější je požární útok a štafeta požárních dvojic. Závody probíhají v létě a vždy někde jinde. Teď v zimě se soustředujeme hlavně na psaní kroniky a na odborné zkoušky, proto jsme museli na podzim získat vědomosti, které jsme načerpali i na soustředění konaném během jednoho víkendu.

Našemu nejmladšímu členovi je šest roků a nejstaršímu patnáct. Kdo se k nám chce přidat a má 6-15 roků, může přijít v 17:30 do školní tělocvičny nebo ve čtvrtek do hasičské zbrojnice. Kdo rád sportuje, rád získává vědomosti nebo si chce jen vyzkoušet něco nového, neměl by váhat ani minutu...

Vendula Manová, 6. A

Slavíme Vánoce s Francií a Dánskem

V rámci programu e-Twinning jsme s žáky 7. a 8. tříd zrealizovali tři vánoční projekty s partnerskou školou Collège Jean Jaurès z Francie. Prvního projektu se zúčastnila celá třída 7. B, která se pustila do výroby tradičních přáníček pro francouzské kamarády. Ale ani část třídy 7. C nezahálela a zapojila se do druhého projektu, „Vánoční hvězdy“. Každý žák vytvořil papírovou hvězdu, kterou si pečlivě vyzdobil, nalepil na ni svoji fotku a představil sebe a rodinu. Třetí projekt probíhal v kroužku Angličtina hrou a jeho cílem bylo vytvořit kalendář na rok 2013. Žáci se rozdělili do skupinek a vybrali si měsíc, na kterém společně pracovali. Všichni si dali na přípravě velmi záležet, a tím vznikla velmi originální a krásná práce, která bude zdobit třídu ve francouzské škole.

Poslední hodinu v kroužku nám zpříjemnil balík z Dánska, který obsahoval nejen dopisy pro žáky s vánoční tematikou, ale také spoustu zajímavých dárků. Kromě tradičních dánských cukrovinek se žáci mohli těšit z náramků, čelenek, přívěšků a různých dekorálních předmětů.

Dárek od dánského týmu

JAN CAMPANUS VODŇANSKÝ

(* 27. 12. 1572 Vodňany,
+ 13. 12. 1622 Praha)

**český humanistický básník,
rektor Karlovy univerzity**

Syn chudého rolníka Martina Kumpána z Vodňan. Vystudoval pražskou univerzitu a v roce 1596 se stal mistrem svobodných umění, působil zde později jako profesor. Učil řecký a latinský jazyk a literaturu, někdy též české dějiny. Byl oblíbeným učitelem a zastáncem univerzitních reforem.

Psal většinou latinsky, někdy i řecky. Největší ohlas mělo jeho přebásnění starozákonních Davidových žalmů *Posvátné ódy* do latiny (1611-12). Campanus patřil ve své době k nejznámějším latinsky píšícím básníkům v Čechách.

Byl přívržencem kalicha. Po bělohorské porážce hrozilo univerzitě jako jednomu z center odboje pohlcení jezuity nebo úplná likvidace. Campanus se snažil (jako rektor a pak prorektor) univerzitu zachránit. Nechtěl emigrovat ani živořit v ústraní jako ti, kteří pro věrnost kalichu museli univerzitu opustit. Proto se v listopadu 1622 zřekl veřejně své víry a přestoupil ke katolictví. Univerzitu ale stejně neuchránil. Už o několik dní později převzal Karlovo vysoké učení rektor jezuitské koleje páter Coronius. Zdrčen žalem Campanus o měsíc později zemřel.

Rozhovor s panem učitelem Pavelou

- **Jak dlouho na naší škole učíte?**
Jen na naší 28 let, předtím jsem působil 5 let v Nivnici.
- **Jaký je Váš oblíbený film?**
Rád se podívám na Starce na chmelu.
- **Hrajete na nějaký hudební nástroj?**
Těch je víc, ale hlavně na housle.
- **Máte nějaký oblíbený sport?**
Teď už žádný, vzhledem k mému zdraví.
- **Jaký máte názor na konec světa?**
Ještě štěstí, že se ho nedočkám. ☺
- **Učíte rád na naší škole?**
Jak kdy.
- **Co na naší škole učíte?**
Děcka.
- **Když jste ještě chodil do školy, měl jste nějaký oblíbený předmět?**
Už si nevzpomínám, ale asi tělocvik a přestávky. ☺
- **Jakou třídu učíte?**
Nejsem třídní, hlavně „šestky“ a „osmičky“.
- **Když jste byl malý, jaká byla Vaše oblíbená hračka?**
Balón, stavebnice Merkur a sekyrka.

Michaela Polášková, 8. A

Štědrovečerní příběh

Den před Vánoce koupila paní Nováková kapra. Děti z něho byly nadšené. Největší radost měl malý Emilek, který kapra viděl poprvé. Kačenka je starší, a tak se už tolik neradovala. Večer šli všichni spát. Kačenka s Emilkem nemohli usnout, jak se těšili na Štědrý den. Sotva děti usnuly, začali paní Nováková s panem Novákem zdobit stromeček.

Ráno děti vstaly brzy a ze stromečku byly úplně u vytržení. Emilek si musel hned vzít jednu baňku a samozřejmě ji rozbil. Děti celý den nezlobily a dívaly se na pohádky. Jakmile byla připravena štědrovečerní večeře, všichni se usadili ke stolu a začali jíst.

Po jídle se pouštěly lodičky a rozkrajovala jablíčka. Pak se šla rodina podívat ven, protože začalo sněžit. Pan Novák zapálil prskavky a dal je svým potomkům do rukou. Děti s nadšením poskakovaly ve sněhu. Najednou se ozval zvoneček. Děti vyběhly po schodech domů. Pod stromečkem leželo mnoho dárků. Než si je děti rozbalily, musely zpívat koledy, což chtěly mít rychle za sebou. Zatímco Kačenka ještě notovala, Emilek nevydržel a pustil se do rozbalování dárků. Potom tak učinili i ostatní. Emilek měl radost úplně ze všech dárků, nejen z těch, které Ježíšek nadělil jemu. Paní Nováková s panem Novákem se také radovali. Děti si chvíli hrály, ale pak je rodiče usadili do auta. Jeli k babičkám. Emilek po tak únavném dni usnul. Když dorazili k první babičce, vzbudil se a začal rozbalovat dárky, které dostal od prarodičů. Maminka s tatínkem popíjeli kávu a děti mezitím vykládaly babičce a dědečkovi o dárkách, které jim naložil Ježíšek doma.

Po chvíli je to však už u babičky a dědy nebavilo a těšily se na další dárky, které na ně čekají u druhé babičky. A tak se k ní sourozenci vydali pěšky a zpívali si u toho koledy. U druhé babičky dostali jen oblečení, a proto nebyli tolik rádi. Babička věděla, že z oblečení nebudou nadšení, a přinesla krabici, která byla plná hraček jen pro ně. Emilkovi a Kačence se rozzářila očička. Děti dárky hned vyzkoušely. Paní Nováková s panem Novákem řekli, že by měli jet zpět. Všichni nasedli do auta a vydali se na cestu domů.

Po příjezdu si děti uklidily dárky a šly spát. Manželé Novákovi byli rádi, že se dětem dárky líbily. Dodívali se na Shreka a také ulehli k spánku.

Denisa Březinová, 6. A

Literární střípky

Zkuste uhodnout, které předměty vyprávějí následující příběhy:

Příběh první

Ležel jsem opuštěný a sám. Byla hrozná tma. Neviděl jsem ani na krok. Najednou se rozsvítilo a nastal velký hluk. Ozvalo se podivné cinkání. Poté se rámus uklidnil a něco mě drtilo v ruce. Odíralo to moji hlavu o nějakou tmavou zeď. Zmenšoval jsem se čím dál víc. Moje kousky padaly pomalu na zem. Byl jsem menší a menší. Až potom mě zase dali zpátky. Najednou se vedle mě objevil můj barevný kamarád. Byl větší než já. Viděl jsem, jak po něm sahá další ruka. Chtěl jsem ho varovat, ale bylo moc pozdě. Ruka ho začala tisknout tak jako mne. Za malou chvíli začalo zase to podivné cinkání a zase nastal hluk. A byl ještě větší než poprvé. A tak se to opakovalo dál. Myslel jsem si, že to nepřežijeme já ani můj kamarád. Vtom se zase setmělo. A já jsem si oddechl.

Marek Pištěk, 6. C

Příběh druhý

Původně jsem byl jen prášek. Co se to stalo? Někdo mě asi hodil do kolotoče. A pak ze mne byla krásná koule. Jakýsi pán mě vzal do továrny, v ní se nacházeli mí druhové, kteří na sobě měli krásné barvy: červenou, modrou, žlutou, hnědou. „Jéé,“ chichotal jsem se. Pán na mě začal taky malovat ty nádherné barvy, ale strašně to lechtalo. Najednou mě postříkal foukačkou a potom jsem se překrásně leskl. Chvíli jsem trčel na polici, dokud mě nevzala jedna paní a nestrčila mě do kufru auta. Pak jsem začal počítat. Jeden, dva, tři... Kolik nás tu je? Kolega se na mě svalil a povídá: „Mně už jedou dát jen plastový podstavec.“ Dorazili jsme na místo a podstavec připevnili nám všem. Slušelo nám to. Najednou vidíme, jak na nás jeden pán ukázal prstem, dal jinému peníze, a jeli jsme dál. K budově, která se jmenovala škola. Pak mě umístili do 6. C., zůstal jsem tam sám. Děti si mě pořád braly a přehazovaly si mě, až se mi točila hlava. Pak na mě začaly škrábat a psát po mně, všechno mě bolelo. Najednou mě

Literární střípky

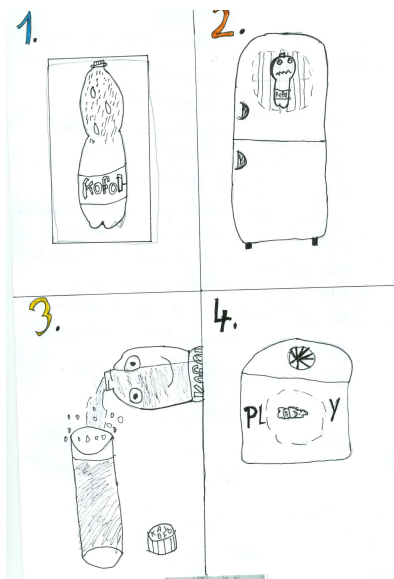
vzala starší paní a zavřela mě do kabinetu. Později přišel pán celý v černém, rozbil okno a hodil mě na zem. Rozbil jsem se na kousky.

Karolína Jankovičová, 6. C

Příběh třetí

Vznikl jsem, ani nevím jak, ale nacházel jsem se v nějaké horké nádobě. Až jsem zchladl, napustili do mne jakousi tmavou tekutinu a nalepili na mě štítek. Moc nešel přečíst, ale myslím, že na něm bylo napsané „Kofola“. Pak jsem se ocitl ve tmě. Náhle mě kdosi vzal a odnesl mě někam do obrovského příbytku. Kolem bylo rušno, asi se konala nějaká oslava. Dali mě do chladicího boxu, zvenku jsem slyšel mnoho hlasů. Někdo otevřel dveře a vytáhl mě. Pak mi odšroubovali víčko. Ulevilo se mi, protože ze mě tu tekutinu vylili. Jenže pak mě pomačkali a vyhodili do žluté velké krabice. Ráno jsem slyšel podivný zvuk, stala se ze mě nová plastová láhev.

Josef Ambrůz, 6. C

Literární střípky

Příběh čtvrtý

Ani nevím, jak jsem se tu ocitl. Jediné, co si pamatuji, je to, že mě prošívala jedna z mých nejlepší kamarádek, jehla. Něčí ruce mě vzaly a nasoukaly do igelitového sáčku. Nedalo se v něm dýchat. Poté se setmělo a mačkal jsem se v krabici. Okolo bylo moc lidí, kteří měli na sobě teplé oblečení. Sněžilo a já se třásl zimou. Něčí ruce mě vzaly a položily na stůl uprostřed náměstí. Za chvíli ke mně přišla úplně cizí paní. Nejprve něco rozbalila u osoby, která mě prodávala, a za malou chvíli jsem skončil v její tašce. Po hodině sdílení tašky s párem vlněných ponožek a s hrníčkem mě žena rozprostřela na stůl, který stál v nádherném domě. V místnosti, kde jsem přebýval, svítil nazdobený stromeček, nad stolem viselo jmelí a u okna andílek. Paní na mě položila talířek, skleničky, mísu se salátem a kapra. Za chvíli do domu přišla skupinka lidí a společně s mojí majitelkou zasedli ke stolu. Nejprve na mně přistál cákanec polévky, poté trocha salátu. Pozdě večer mě paní sundala a vložila do pračky. Ale to nebylo vůbec příjemné. Začal horor. Létal jsem z jedné strany na druhou. Udělalo se mi špatně. Tak to chodilo ještě pár let. Na pračku jsem si zvykl, i když nerad.

Natálie Vašáková, 6. C

Příběh pátý

Původně jsem byl jen kousek papíru ve formátu A3. Jen tak jsem si polehával ve skladu papíru. Jednou mě s mými bratry odvezli do továrny. Tam z nás udělali stoh a putovali jsme dál po výrobní lince. Tloukly do nás stroje, jako bychom byli boxovací pytle. Tím mlácením na nás napsali nějaké klikyháky a zabalili nás do obalu, který měl na sobě další klikyháky. Umístili nás s dalšími bratry v obalu do takových plastových tentononc a naložili nás do náklad'áků. Potom nás rozvezli po republice do škol. Rozdali nás dětem. Byla to nuda, řeknu vám. Žáci do nás pořád psali (do některých z nás česky, do jiných anglicky) a kreslili. Na konci roku nás děti přestaly používat a já musel ležet ve skříni. Po nějaké době mě vzali a

Literární střípky

vyhodili do koše. Odvezli mě na skládku a tam ležím doteď. Toto je můj životní příběh.

Michal Majíček, 6. C

Příběh šestý

Nacházela jsem se v krabici na poličce spolu s dalšími výrobky. Neustále mě někdo přetáčel a přesunoval na jiné místo. Kdysi jsem spadla na zem a malém jsem se rozbila. Jednoho dne mě někdo vytáhl z úplně spodní řady. Otáčel mě doprava a doleva. Poté se mnou šel k černému jedoucímu pásu. Na konci to píplo a ostatní věci, které se se mnou objevily na pásu, někdo naskládal do červené látkové tašky a odnesl je pryč. Mě vzala jiná ruka a prohlížela si mě. V bytě, pro mě neznámém, mi konečně sundali obal. Zapojili mě do zásuvky a cítila jsem neobvyklé a nečekané teplo. Dali mezi mě vlnité vlasy a sevřeli je. Asi po čtyřech letech ve mně něco prasklo. Poté jsem každý den ležela zaprášená na poličce. Byla to pro mě změna, protože jsem byla zvyklá na každodenní používání. Potom se vedle mě objevila stejná věc jako já. Byla ale hezčí a celkově lepší. Tři dny po příjezdu té věci mě konečně zase někdo vzal do rukou. Vyšel ven. Těšila jsem se, že budu zase používána. Ale kdepak. Hodili mě do velké červené nádoby. Dopadla jsem tvrdě a už jsem se neprobudila.

Aneta Tomková, 6. C

Vánoční přání

Přejeme Vám jedničky
a samé dárečky,
aby se Vám všechno dařilo
a ve škole líbilo.
Stromeček svítí
a Vánoce se řítí.

Dárečky už máme,
teď si zazpíváme.
Bude nový rok,
je šťastný i pes Brok.

Standa Psoťka, 6. C

Pro legraci

Vtipy o zvířatech

Jede automobilista, když tu ho předběhne kuře. Automobilista přidá, ale nedokáže kuře dohonit, pouze vidí, jak zaběhlo do statku. Dojede tam a ptá se statkáře, jak je možné, že má tak rychlé kuře. „Je speciálně vyšlechtěné, aby mělo velká stehýnka.“ „A neprojevuje se to na chuti?“ „Nevím, ještě jsme žádné nechytily!“

Víš, co udělá žirafa, když jí plivneš do tváře? Podkopne ti žebřík!

Proč má moucha křídla? Aby ji nebolely nohy.

Po obloze letí dva majestátní sokolové a jeden při letu povídá druhému: „Měli bychom si pořídit něco na ježdění - slyšel jsem, že se bude konat všesokolský sjezd.“

„Papoušek se ještě nevrátil do klece,“ říká maminka Janě. „Nevíš, kde je?“ „Ne, maminko, ale před chvílí jsem slyšela mluvit kočku.“

Denisa Březinová, 6.A

Řešení hádanek ze stran 14-17:

Křída, Glóbus, Plastová láhev, Ubrus, Pracovní sešit, Žehlička na vlasy

Redakce

Věra Ondrušková, Miroslava Karlíková

Denisa Březinová, Martin Fornůsek, Josef Kedra, Vendula Manová, Sabina Phamová, Michaela Polášková, Stanislav Psočka, Anna Prostředníková, Markéta Sedlářová, Jaromír Talák, Lucie Tománková, Pavlína Výstupová

Všechnálek / 4. číslo / roč. 2012-2013 / vyšlo 21. prosince 2012

Komiks

"Nudím se v hodině."

Kdo mi správně odpoví
na následující otázku,
může jít okamžitě domů

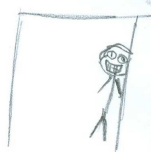
"Házím tašku z okna."

Kdo to byl ??

Já.

Tomáš Otradovec, 8. D